

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9P/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613200802
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2013:6613200802.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Evou Triznovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa T. Ž., R.. XX.XX.XXXX, t.č. bytom u A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom K.Á. XX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov E. Ž., R.. XX.XX.XXXX, T. D. K. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody Ú. R. - P., štátny občan Slovenskej republiky a Q. Ž., R.. XX.XX.XXXX, T. D. K. XX, t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, N. XX/D, Ž., štátny občan Slovenskej republiky, za účasti A. D.H., R.. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, v konaní o zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

Zveruje maloletú T. Ž., R.. XX.XX.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti A. D., R.. XX.XX.XXXX, ktorý je oprávnený a povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú T. Ž., R.. XX.XX.XXXX, zastupovať ju, spravovať všetky bežné záležitosti, v tom aj majetkové, poskytovať jej všestrannú výchovu a výživu.

V podstatných veciach potrebuje súhlas rodičov.

Matka E. Ž., R.. XX.XX.XXXX je povinná platiť výživné na maloletú T. Ž., R.. XX.XX.XXXX vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku.

Otec Q. Ž., R.. XX.XX.XXXX je povinný platiť výživné na maloletú T. Ž., R.. XX.XX.XXXX vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rodičia sú povinní výživné zasielať k rukám A. D., vždy mesačne predom najneskôr do 20.dňa toho ktorého mesiaca, počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Súd začal konať o zverení maloletej T. Ž. do náhradnej osobnej starostlivosti A. D.H., R.. XX.XX.XXXX, z úradnej povinnosti podľa § 81 ods. 1 O.s.p..

Podľa § 81 ods. 3 O.s.p. o začatí konania bez návrhu vydal súd uznesenie č.k. 9P/6/2013-7 .

Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 13.03.2013.

A. D. vypovedal tak, že maloletá T. Ž., R.. XX.XX.XXXX bola uznesením č.k. 17P/148/2012-8 zo dňa 15.10.2012 zverená do jeho náhradnej osobnej starostlivosti. Dôvodom tohto predbežného opatrenia

bola tá skutočnosť, že matka dieťaťa nastúpila do výkonu trestu odňatia slobody. On sa cíti byť biologickým otcom dieťaťa, pretože s jeho matkou žil v spoločnej domácnosti v pomere druha a družky. Zákonná domnienka otcovstva svedčí manželovi matky, Q. Ž.. S družkou sa o maloletú T. osobne staral do toho času, pokiaľ nemusela nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody. Pokiaľ výkon trestu odňatia slobody ukončí, obnovia spolužitie a spolu s matkou dieťaťa sa bude o maloletú T. naďalej starať. Pri výchove maloletej T. mu pomáha stará matka O. V., ktorá býva v jeho blízkosti.

Zástupkyňa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec navrhla zveriť maloletú T. Ž. do náhradnej osobnej starostlivosti A. D.. Prešetrili pomery v jeho domácnosti a zistili, že užíva jednu miestnosť, ktorá je zariadená nábytkom. V čase návštevy bola hygiena na požadovanej úrovni. Maloletá T. bola primerane a čisto oblečená. Do toho času, pokiaľ matka bude vo výkone trestu odňatia slobody je dôvodné, aby výchovu maloletej T. zabezpečoval A. D..

Dokazovanie súd vykonal výsluchom A. D., prečítaním správy, ktorú vypracoval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, výsluchom zástupkyne Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 2T/148/2012-95, uznesenia č.k. 2T/148/2012, správy Obce K., prečítaním pripojeného spisu sp. zn. 17P/148/2012, rodného listu dieťaťa, na základe čoho bol zistený nasledovaný skutkový stav:

Z rodného listu maloletej T. Ž., R.. XX.XX.XXXX bolo preukázané, že matkou dieťaťa je E. Ž. a ako otec je zapísaný Q. Ž., R.. XX.XX.XXXX.

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 2T/148/2012-95 zo dňa 27.06.2012 bola matka dieťaťa E. Ž. uznaná za vinnú z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písmeno b) Trestného zákona. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.07.2012. Matka si neplnila vyživovaciu povinnosť voči synovi E. Ž., R.. XX.XX.XXXX. Neplatila výživné na účet Domova sociálnych služieb I. C. V.. Uznesením zo dňa 17.09.2012 sp. zn. 2T/148/2012 matke dieťaťa odsúdenej E. Ž. bol povolený odklad výkonu trestu odňatia slobody do 17.10.2012. Požiadala o odklad termínu nástupu do výkonu trestu z toho dôvodu, že kojila maloletú T. Ž., R.. XX.XX.XXXX. Pretože boli splnené podmienky na odklad výkonu trestu, vzhľadom na starostlivosť o maloletú Tamaru v útlom veku, bol jej odložený nástup do výkonu trestu odňatia slobody.

Uznesením č.k. 17P/148/2012-8 súd predbežným opatrením dočasne zveril maloletú T. Ž. do náhradnej osobnej starostlivosti A. D. z toho dôvodu, že matka dieťaťa nastúpila výkon trestu odňatia slobody. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.01.2013.

Obec K. vypracovala správu, z ktorej vyplýva, že E. Ž. pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody žila s druhom A.O. D.. A. D. sa o maloletú T. riadne stará. Vo výchove mu pomáhajú jeho starí rodičia.

Podľa § 44 ods. 1 Zákona o rodine náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona o rodine náhradná starostlivosť, na ktorej základe vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a inou osobou, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím.

Podľa § 44 ods. 3 Zákona o rodine náhradnou starostlivosťou je a) zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby než rodiča (ďalej len „náhradná osobná starostlivosť“), b) pestúnska starostlivosť a c) ústavná starostlivosť.

Podľa § 44 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov náhradnej starostlivosti zvolí, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 2 Zákona o rodine pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady.

Podľa § 45 ods. 3 Zákona o rodine v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Podľa § 45 ods. 4 Zákona o rodine osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

Podľa § 45 ods. 5 Zákona o rodine na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a 33.

Podľa § 45 ods. 6 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

Podľa § 45 ods. 7 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd zveril maloletú T. do náhradnej osobnej starostlivosti A. D., ktorý žil s matkou dieťaťa a s maloletou T. v spoločnej domácnosti do toho času, pokiaľ matka dieťaťa počnúc od 17.10.2012 nenastúpila do výkonu trestu odňatia slobody. A. D. sa cíti byť biologickým otcom dieťaťa. O maloletú T. sa stará podľa svojich možností a schopností. Kolízny opatrovník prešetril pomery v domácnosti otca a zistil, že domácnosť udržiava v čistote a v poriadku. Maloletá T. bola oblečená primerane počasiu a pôsobila v čase šetrenia spokojným dojmom. Pri výchove maloletej T. A. D. pomáha O. V., ktorá býva v blízkosti bytu, ktorý užíva A.O. D.. Matka a Q. Ž. sa o dieťa v súčasnosti nemôžu starať, pretože vykonávajú tresty odňatia slobody. Medzi A. D. a maloletou T. sú vytvorené silné citové väzby. Pri dočasnej výchove maloletej T. súd uprednostnil A. D., pretože dieťa je na jeho starostlivosť zvyknuté. Pri zverení dieťaťa súd vychádzal z ustanovenia § 45 ods. 2 Zákona o rodine. Súčasne vymedzil rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu vo výrokovej časti rozsudku. A.Š. D. je oprávnený vykonávať osobnú starostlivosť o maloletú T. v rovnakom rozsahu ako ju vykonávajú rodičia. Má právo zastupovať dieťa, spravovať jeho majetok, avšak len v bežných veciach. V podstatných veciach potrebuje súhlas rodičov.

Pretože vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine nezaniká, súd rozhodol o povinnosti matky a otca platiť výživné podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine.

Rodičia dieťaťa vykonávajú tresty odňatia slobody, takže súd mohol určiť výživné len vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené a nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, pretože vyššie výživné by nezodpovedalo možnostiam a schopnostiam rodičov. Súčasne rozhodol o spôsobe platenia výživného.

O trovách súd nerozhodoval podľa § 146 ods. 1 písmeno a) O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.